

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

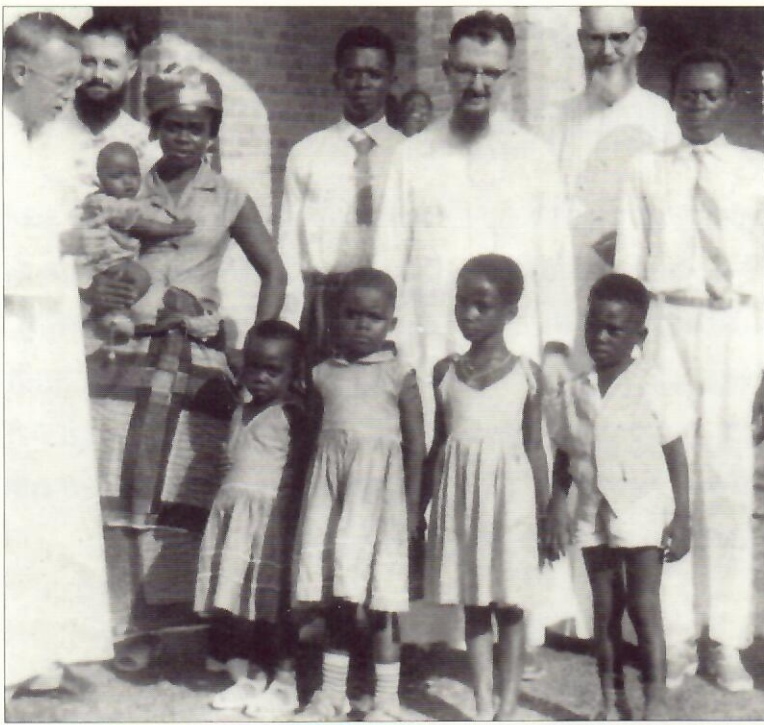
Drie weken om de taal te leren

Albert Wassenberg werd geboren in Boekel op 5 februari 1920, als zoon van Johannes Wassenberg (1877-1956) en Josepha Jaspers (1876-1964). Na de lagere school koos hij voor de Kruisheren in Uden en maakte zijn kleinseminarie af in St. Michielsgestel en Maaseik. Voor het noviciaat ging hij in 1941 naar Diest en voor de hogere studies naar Leuven waar hij op 25 juli 1946 priester werd gewijd. Op 4 september van dat jaar deed hij zijn eerste mis in Boekel en een jaar later, op 8 november, vertrok hij naar de missie in Congo.

In zijn eigen woorden: "Ik vertrok vanuit Antwerpen met een oorlogscargo, weinig comfort, met eenendertig missionarissen, die door de oorlog waren verrast tijdens hun vakantie. Ik voelde me fier dat ik zo'n verre reis mocht maken. We gingen zonder eigenlijke voorbereiding." Over de aankomst in Matadi, Congo: "Een drukte van belang, in die haven. Je begrijpt er niets van en met een zekere angst vraag je je af: Zal ik mij hier ooit thuisvoelen?" Via de Scheutisten in de hoofdstad Kinshasa en pater de Leest in Stanleystad komt Wassenberg in het 'missiedorp' Buta, waar hij drie weken krijgt om de taal (Lingala) te leren. Hij wordt leraar op het kleinseminarie en moet lesgeven in het Frans. In het begin meer leerling dan leraar, kan hij al na een jaar preken in het Lingala. Na twee jaar begint hij te sukkelen met zijn ogen en na zes weken in het ziekenhuis van Stanleyville wordt hij teruggestuurd naar Europa.

Na onderzoeken in Antwerpen en Rotterdam en het leiden van vier missietoonstellingen (Eindhoven, Delft, Klazinaveen en Cuijk) wordt hij weer goedgekeurd voor de tropen en vertrekt per KLM naar Brazzaville. Vandaar gaat hij per motorboot naar Buta voor nog eens twee jaar aan het kleinseminarie. Hij wordt overgeplaatst naar Bili, 200 km verderop. Hij wordt daar directeur van een school en missionaris: hij moet dorpen bezoeken, kappen bouwen, zieken vervoeren. "Ik maakte kennis met het huiselijk leven, sekten, zieken, melaatsen, sociale problemen en met veel op-perhoofden en chiefs. Ik was gelukkig." In 1957 mag hij met vakantie. "Mijn vader was 't jaar tevoren overleden; in 1955 was het gouden huwelijksfeest gevierd. Ik was niet aanwezig. Dat doet wel pijn." Na de vakantie wordt hij weer schooldirecteur in Bili en een jaar later in Monga, van een school van vijftienhonderd jongens. In 1959

roepen opstandelingen in Leopoldstad 'Depanda' (onafhankelijkheid) en vallen blanken aan. Lumumba, Kasavubu en Tsombe leiden het land naar de onafhankelijkheid op 30 juni 1960 en blanken vluchten massaal. "We werden van oversten, dienaren", kenschetst Wassenberg de overgang. In 1964 breekt een burgeroorlog uit en rebellen (Simba's) rukken op naar Ango. "Ik was in Zemio, bij pater van de Burgt, maar als overste in Ango moest ik terug, al was ik angstig. Op 28 augustus trokken de Simba's Ango binnen, richtten een stengun op mij en eisten de sleutels van de auto's. Ze vermoordden achttien vooraanstaande zwarten. Verschrikkelijk. We werden gijzelaars; nu eens goed behandeld, dan weer gepest, geslagen en met de dood bedreigd. 's Nachts moesten we dikwijls opstaan. Op 24 november bevrijdden Belgische para's Kisangani en de blanken, onder wie pater de Leest

Albert Wassenberg (midden). De hele familie is op een dag gedoopt.

kwamen weer vrij. Onder internationale druk moesten zij de strijd staken, waardoor het gevaar voor ons nog groter werd. Een kapitein van de Simba's vluchtte naar Soedan en vermoordde bij het passeren van Dakwa de paters Wim van Wetten uit Eindhoven en Nol Vervoort uit Zijtaart. Hij gaf opdracht ons allemaal te doden, maar een seminarist waarschuwde ons, en wij vluchtten de bossen in. Parochianen hielpen ons drie weken, tot we op 4 december werden bevrijd door huurlingen met een helicopter. Eenendertig missionarissen bleven achter, zij werden een jaar later in Buta vermoord. Het bloed van deze martelaren werd het zaad voor de toekomst van de kerk in ons geliefd Congo. Ik keerde terug naar Boekel. Mijn moeder was veertien dagen voor mijn thuiskomst gestorven."

Na een half jaar rust bij zijn

broer Grad vraagt 'onze generaal in Amersfoort' de inmiddels vijfenveertigjarige, rector te worden van het broedersjuvenaat in Cuijk. Maar hij merkt al snel dat de jongens alles behalve broeder willen worden, en in overleg met de overste wordt hij kapelaan in Heusden in Belgisch Limburg. Na een paar dagen wordt hij echter ziek en na vier maanden in het ziekenhuis wordt hem gevraagd een parochie te stichten in Wenen, samen met een confrater uit Congo. Deze overlijdt aan een hartinfarct en ook Albert wordt ziek en na een tijd in het ziekenhuis ziek hij uit bij zijn broer Antoon in de pastorie in Bakel. Daar belt een klasgenoot hem op met het verzoek kapelaan te worden in Liederkerke, een arbeidersparochie op 14 km. van Brussel. "En daar, ja daar lukte het uiteindelijk. Vijfentwintig jaar ben ik daar

geweest. Ik richtte vier koren op en hield me bezig met allerlei activiteiten. Op den duur hadden we met zijn drieën drie parochies met 25.000 mensen. In 1993 ging ik met pensioen in Maaseik. Na zes maanden kreeg ik kanker aan de keel en raakte ik mijn stem kwijt. Veel werk werd daardoor onmogelijk. Zo heb ik een zeer bewogen, gevarieerd en interessant priesterleven gehad. Laatst was ik in Rome, bij een audiëntie van de paus, en er waren meer zwarten dan blanken. Ik voelde me fier, dat Afrika zo veranderd is: meer dan 60% van de katholieken leeft in de Derde Wereld. Dat geeft te denken, maar Boekel mag zich erop beroepen, zoveel missionarissen uitgestuurd te hebben, die overal in de wereld het evangelie verspreid hebben." Pater Albert Wassenberg geniet nu van een welverdiende rust in het klooster in Maaseik.

Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen. Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Hieronder een aanvulling op bovenstaande levensbeschrijving, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

Pater Albert Wassenberg overleed op 2 juli 2004 op 84-jarige leeftijd.